

[Vagn Bro.]

hertil erklærer mit parti sig villigt. Det er muligt, man bør finde en anden form, men vi vil drøfte forslaget med interesse. Jeg må dog understrege, at der er delte meninger om selve problemet, men jeg vil håbe, at en udvalgsbehandling vil kunne føre frem til en ordning, der vil kunne samle helst så godt som alle.

Fibiger: Det problem, der er rejst i det foreliggende lovforslag, har jo været behandlet igennem flere samlinger, både da den tidligere kirkeminister Frede Nielsen i 1948 fremsatte sit lovforslag, og i fjor, da vi behandlede en ændring af menighedsrådsloven. Det foreliggende problem mener jeg må løses nu; der har været talt længe nok om det, og det er givet, at de mange missionærer, der for tiden kommer hjem, og de mange præster, der har viet deres arbejde til Dansk Kirke i Udlandet, og præster fra Grønland og Færøerne må have en fair chance for at få et embede herhjemme. Der er også ældre præster, der trænger til forflyttelse, men meget vanskeligt kan blive forflyttet under de nuværende forhold.

Det forekommer mig, at det foreliggende lovforslag giver en god anvisning på, hvordan man kan løse problemet. Jeg er glad for, at styrelsen for menighedsrådsforeningen er gået ind for lovforslaget; thi når man har talt om, at dette er en lov for præster, der er kørt fast i deres embede, må jeg sige, at det i virkeligheden lige så meget er et spørgsmål, der vedrører menighederne. Ud fra denne betragtning synes det mig ikke at kunne være nogen stor anke, at man kun giver menighedsrådet seks præster at vælge imellem ved indstilling til et præsteembede, når det kun bliver hver tiende gang, der skal skiftes præst.

Jeg ved ikke, om man samtidig kunne tage det spørgsmål op at hjælpe mere modne præster, således at de præster eller kandidater, der ikke har anciennitet til de større førsteklasses embeder, ikke placeres i dem. Derved ville man opnå, at de ældre præster kunne blive placeret.

Endvidere vil jeg sige, at når også biskoppen — jeg går ud fra, at det er den stedlige biskop i stiftet — får lejlighed til at udtale sig om de ansøgninger, der skal sendes til

menighedsrådene, synes jeg, man har fuld sikkerhed, idet man må gå ud fra, at biskoppen kender de vedkommende personer og ved, hvem der egner sig bedst til at blive ansat.

Jeg ved ikke, om jeg i denne forbindelse må spørge den højtærede minister, om hun har i sinde i denne samling at fremsætte lovforslag i overensstemmelse med kommissionsbetænkningen om bygning af kirker i omegnskommunerne. Jeg ved, at det er en særlig lovgivning, som ikke vedrører det foreliggende lovforslag, men jeg tror, det er noget, man venter på ude omkring i omegnskommunerne og i det hele taget i kirkelige kredse.

Selvom der måske kan være ændringer at foretage i det af ministeren fremsatte lovforslag, kan jeg på mit partis vegne tilsige det en særdeles velvillig behandling i håb om, at vi i denne samling kan nå til en løsning af dette spørgsmål.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg må erkende, at jeg ikke som den ærede sidste taler synes, at spørgsmålet er så enkelt. De skiftende kirkeministre er jo almindeligvis kommet til folketinget og har efter de erfaringer, de har indhøstet, anmodet om at få en udvidet bemyndigelse til at få indflydelse på præsteembedernes besættelse. Det er vel forståeligt, at de skiftende kirkeministre, der har mange menneskelige tragedier nær ind på livet, når præster ønsker forflyttelse, gerne vil gøre det lettere for disse præster at komme et andet sted hen. Der blev gjort en begyndelse, da vi i sin tid gik med til, at ved embeder, hvor der var tre præster, kunne det ene embede besættes uden menighedsrådets medvirken. Det har givet mulighed for besættelse af, såvidt jeg husker, 55 embeder. Hvis man udvidede ordningen til også at omfatte embeder i menigheder med to præster, ville det give mulighed for 160—170 præster mere, og det ville dog allerede være noget i forbindelse med de embeder, der hidtil har været besat på ministeriets foranledning; men det mener man altså ikke er nok.

Derfor er spørgsmålet blevet rejst — det blev også rejst i fjor under behandlingen af menighedsrådsloven — og alle må egentlig erkende, at der er et problem; men når man begynder at komme ind på,